Pohání mne lokální patriotismus

Rozhovor se starostou MČ Praha 16

S blížícími se komunálními volbami končí svoje druhé funkční období radotínský starosta Karel Hanzlík. O tom, zdali bude na tomto postu pokračovat i další čtyři roky, rozhodne výsledek blížících se voleb. Radotínští občanští demokraté ho do komunálního klání vyslali opět jako lídra svojí kandidátky. Svojí prací a prací dalších členů, kteří jsou v Zastupitelstvu MČ Praha 16, chce dokázat, že v ODS jsou i slušní lidé. Voličským výsledkem chce získat silnou zbraň proti těm, kteří značku konzervativní strany zdiskreditovali. Říká o sobě, že jeho hybnou silou je pocit lokálního patriotismu a hrdost, že je Radotíňák, rovněž zodpovědnost k těm, kteří městskou část spravovali před ním, zodpovědnost k přátelům, kamarádům, známým a všem spoluobčanům, kteří s ním na levém břehu Berounky žijí. V neposlední řadě pak vůči dětem, jelikož si přeje, aby v Radotíně žily spokojeně. Tvrdí, že díky krásné přírodě a všemu tomu, co zde je, se tu žije velice příjemně. Na uplynulé čtyři roky, jejich zhodnocení a třeba i na vztah k Radotínu jsme se starosty Městské části Praha 16 zeptali při rozhovoru pro čtenáře Novin Prahy 16.

Na úvod se asi hodí položit otázku, co pro Vás Radotín znamená? Strašně moc mi na tomto místě záleží už proto, že prozatím celý můj život je s Radotínem bytostně spojen. Vedle školy, kam jsem se po absolvování fakulty tělesné výchovy a sportu vrátil jako kantor, jsem zde absolvoval i místní gymnázium. Jelikož mě bavil sport a práce s dětmi, působil jsem zároveň několik let jako trenér basketbalové mládeže. Můj vztah k Radotínu je pak postaven především na zodpovědnosti k místu, kde žiji, kde žili rodiče mých rodičů, já s rodiči, a věřím, že zde bude spokojeně žít i můj patnáctiletý syn. Je to i o zodpovědnosti k mým předchůdcům na radnici, Haně Žižkové a Jirkovi Holubovi, tedy k lidem, kterých si velice vážím, jelikož toho pro Radotín mnoho udělali. Mám zde za ta léta mnoho přátel a kamarádů, kteří například hrdě hájili radotínské barvy v různých sportovních soutěžích.

Čtyřleté volební období se chýlí k závěru, jak byste ho, pane starosto, hodnotil? Hodnotil bych ho veskrze pozitivně. Díky optimalizačním krokům a dlouhodobě zodpovědnému hospodaření, které se projevuje v porovnání s rokem 2007 v každoroční úspoře na provozních nákladech skoro 10 miliónů korun, se nám dařilo systémově řešit řada potřebných věcí. S ohledem na prodlužující se věk našich seniorů a zvýšenou poptávku se například jedná o rozšiřování pečovatelské služby. Podařilo se dostatečně navýšit kapacitu školních a předškolních zařízení, modernizovat jejich stravovací zařízení novými technologiemi. Dále obnovovat a doplňovat techniku v technických službách, které tak mohou rozšiřovat svoji činnost. Zajistit, modernizovat a rozšiřovat provoz kulturního střediska, kina a knihovny. Nezanedbatelná je i snaha o postupné snižování energetické náročnosti bytových a správních objektů v majetku městské části formou zateplování budov.

Z čeho osobně máte největší radost, že se podařilo? Mám radost ze všeho, co pomohlo ke zlepšení života v Radotíně, ať se jedná třeba i o zdánlivě banální věc, jako je instalace nové lavičky.

Ale přesto, co byste pasoval nejvýše? Jednoznačně dobré hospodaření. Dále především věci vyplývající z volebního programu, které jsme občanům slíbili. To jsou záležitosti, jež nás nejvíce zavazují. Z nich bych vyzdvihnul dokončení kultivace prostoru za II. stupněm základní školy, kde na místě bývalé navážky a nefunkční čističky odpadních vod vznikl koupací biotop, který si hned získal velkou oblibu, a přístavbu pavilonu vedle školní jídelny. Ale asi nejvýše bych hodnotil, jak rychle a efektivně se podařilo řešit situaci po červnové povodni v minulém roce, včetně následné pomoci občanům.

Na druhé straně, co se úplně nepodařilo? Jak to v životě bývá, některé věci se i přes snahu úplně nepodaří uskutečnit. V našem případě se jedná o úplné dokončení výstavby technické vybavenosti (splaškové, dešťové kanalizace a rozvod plynu) ve zbývajících oblastech Radotína. Jelikož se jedná o investičně náročné akce v řádech stovek miliónů, jsme v tomto případě závislí na vůli hlavního města Prahy, které je investorem. V současné době je v plné intenzitě výstavba v lokalitách ulic Otínská, Dehtínská a Javořická.

V některých záležitostech, které jste zmiňoval, je ale potřeba ještě některé věci dořešit nebo dokončit, mám na mysli rozšíření protipovodňových opatření nebo dokončení splaškové a dešťové kanalizace. V první záležitosti jsme od loňské červnové povodně udělali několik důležitých kroků. V případě ochrany Šárova kola již máme podanou projektovou dokumentaci k vydání stavebního povolení a momentálně se snažíme tuto investici prosadit do rozpočtu hl. m. Prahy na rok 2015. Na oblast Rymáně, která je podstatně složitější z důvodu vlastnických poměrů dotčených pozemků, máme studii proveditelnosti. O dokončení technické vybavenosti jsem hovořil, jelikož se jedná o investičně náročné akce, jsme odkázáni na hl. m. Prahu. Zbývá zasíťovat poslední páteřní komunikaci, Zderazskou ulici, a několik kratších bočních ulic. Na vše je již v převážné většině stavební dokumentace, nebo se připravuje. V posledních čtyřech letech se do vybudování kanalizací, plynofikace a nových komunikací s chodníky, včetně případných výkupů pozemků, podařilo pro Radotín získat 140 milionů Kč, což nás opět mezi všemi 57 pražskými městskými částmi řadí k nejúspěšnějším.

Co osobně pro Vás čtyři roky starostování znamenaly? Ty čtyři roky byly o nesmírné zodpovědnosti z důvodu, jakou důvěru mně a mým kolegům voliči dali při posledních komunálních volbách v roce 2010, a o získání dalších obrovských zkušeností, které jsou pro tuto práci zcela nezastupitelné.

Jak se pak takové zkušenosti dají zúročit? Zkušenosti jsou nepřenositelné. Nemůžete si je koupit nebo někde pořídit, musíte je postupně získat. V poslední době se zkušenosti vyplatily při odstraňování škod po loňské červnové povodni a při stabilizaci lávky přes Berounku, což se podařilo v rekordně krátkém čase po obdržení odborného posudku, že mostovka není v dobrém stavu. Víte, kam zavolat či požádat o pomoc, zbytečně netápete a neztrácíte drahocenný čas. V takové Třebani mají již 12 let na lávce přes Berounku ceduli, že lávka je po povodni v havarijním stavu, a nic se neděje…

Může Vás při tak dlouhém působení v komunální politice něco překvapit? Určitě. V této práci nemáte nic dopředu nalajnované.

A něco konkrétního? Například, jak někteří lidé považují za samozřejmost určité věci, jako je umístění jejich dětí do škol, školek, že tak nemusí usilovně shánět umístění pro svou ratolest po okolí, že mohou využít sběrný dvůr k odvozu nepotřebných věcí, že v převážné části Radotína máme kvalitní komunikace a napojení na dešťovou a splaškovou kanalizaci, že můžou jít za zábavou na celou řadu akcí, které organizuje radotínská radnice, do kina, do sportovní haly, jet jako senior na dotovaný zájezd nebo odebírat dotovaný oběd, že jsou vysázeny nové stromy, a tak bych mohl pokračovat. Stačí se však podívat, a ne daleko za hranice městské části, a zjistíte, že to není samozřejmý standard, že zatím vším stojí práce lidí.

Co v novém volebním období let 2014 – 2018 bude muset vedení radnice především řešit? Je to celá řada nelehkých záležitostí. O některých jsme hovořili. Ochránit před povodněmi oblast Šárova kola a Rymáně, vystavět novou lávku přes Berounku, dokončit výstavbu technické vybavenosti, dále

systémově a komplexně řešit problém s výskytem radonu v obecních bytech na Sídlišti, řešit dále projekt zástavby centra Radotína a pokusit se o výstavbu krytého bazénu, který bude navazovat na sociální zázemí nového koupacího biotopu.

Chtěl byste před blížícími se volbami vzkázat něco voličům? Hlavně, aby k volbám šli a projevili svůj názor. Vždyť jde o to zásadní, jak se bude vyvíjet jejich nejbližší okolí, jejich městská část v následujících čtyřech letech. Dříve než půjdou k volebním urnám, rozhodně by si měli pořádně srovnat, co jednotlivé politické strany, hnutí a uskupení slibují, kdo tyto vize reprezentuje, a především, jaké konkrétní výsledky práce jsou za jednotlivými kandidáty vidět a jestli vůbec se někdy například do veřejného života zapojili, něco udělali. Myslím, že je opravdu k zvážení dát podporu někomu, kdo se vám sice opakovaně objeví na některé kandidátce, a Radotín není výjimkou, přitom sám za čtyři roky nic pro místo, kde žije, neudělal, nechodil do poradních orgánů rady či zastupitelstva, kam se přihlásil… Nevěřte populistickým slibům a vsaďte na jistotu, a kde to funguje, tak na kontinuitu.

Děkujeme za rozhovor **-red-**

Burčák chutná stále víc

Letošní Burčákobraní očekávali všichni, kdo ho tak dlouho a pečlivě připravovali, trochu s obavami. Ale obloha se vyplakala už v pátek, sobota 13. září na Radotín shlédla vlídně, a tak se všechna předchozí práce zúročila více než dostatečně.

Mírné obavy, že letos bude návštěvnost slabší, byly překonány už kolem třetí odpoledne. A návštěvnický rekord patrně také. Což na druhou stranu znamenalo, že přes ujištění všech vinařů, že letos kvasící šťávy přivezli opravdu dost, bylo večer na stáncích pouze víno. A pivo.

Na náladě to ale neubíralo, protože zněla parádní muzika - na pódiu se vystřídaly čtyři kapely: cimbálovka Réva, Trio Ivana Hlase, Abba revival a nakonec Harry Band, v plenéru si své posluchače několikrát přitáhla vynikající cikánská kapela a i děti byly spokojené, díky divadlu – protože Petrpaslík je umí nadchnout vždy a tentokrát tu hrál dvakrát.

foto: Drmlová

Revival ABBy byl skvělým doplňkem burčáku

Nejlepším burčákem byl letos vyhlášen moravský muškát z Vinice Hnanice.

O ceny se ovšem podělili i sami koštéři, připravili je pro ně – firma MASCOM (set top boxy), Českomoravský archiv vín (sadu jakostních vín), firma MIKU (vinotéku na 12 lahví) a pan Pospíchal (vinotéku na 18 lahví).

Jednodenní sbírka

Vedle všech občerstvovacích kiosků se ani tentokrát neztratil infostánek městské části. Vedle materiálů, které nabízel, měl i kasičku, do které ti, kteří chtěli, přispívali na sociální účely. Tentokrát se touto formou podařilo vybrat 15 044 Kč.

-kd-

Desetkrát o duchovní hudbě

Křesťanství je neodmyslitelně spjato s uměním, křesťanská liturgie i euroamerická křesťanská kultura jsou neoddělitelně spjaty s hudbou.

Evangelická farnost spolu s klubem KAAN (Klub Aktivních A Nestárnoucích) v nadcházejících měsících pořádají a široké veřejnosti nabízejí postupně desítku hodinových podvečerních nedělních setkání s duchovní hudbou, která připravuje hudební publicista a radotínský občan PhDr. Petr Veber, šéfredaktor sekce vážné hudby rozhlasové stanice Vltava. V cyklu přednášek nebude dominovat slovo, ale znějící vážná hudba. Duchovní tvorba, ať už liturgická, nebo koncertní, při nich bude představena v dávné i současné podobě, ve známém repertoáru klasiků i v dílech málo hraných, v rozdílnosti tradic katolických, pravoslavných a protestantských.

Cyklus začíná v neděli 19. října v 17.30 hodin v evangelickém kostele v ulici Na Betonce 14 a dále se bude konat každou třetí neděli v měsíci vždy na stejném místě a ve stejné době. Vstupné je dobrovolné. **-pš-**

Neřež na klubové scéně M. Peroutky

Již podruhé vystoupí skupina Neřež na klubové scéně Milana Peroutky – v pátek 7. listopadu. Lídr skupiny Neřež, Zdeněk Vřešťál nám věnoval chvilku času, abychom si popovídali o této výjimečné kapele.

Můžete krátce představit sebe a skupinu Neřež těm, kteří by snad náhodou nevěděli, o jaké seskupení se jedná? Skupina Neřež je vlastně volným pokračováním Nerez, kapelky, kterou jsem spolu se Zuzanou Navarovou a Vítkem Sázavským začátkem 80. let minulého století zakládal. Zuzana už si s námi nikdy nezazpívá – letos uplyne neuvěřitelných 10 let od jejího předčasného odchodu. Ale s Vítkem hraji dodnes právě v Neřež. Už to je 35 let, co jsme měli první koncert! Kromě nás dvou je v Neřež i baskytarista Filip Benešovský (ten také vystupuje například i s Romanem Dragounem a v několika revivalových partičkách jako jsou Broky Františka Kanečka nebo Ein Kessel Buntes Revival). Na flétnu a perkuse hraje Robert Fischmann (ten vystupuje i se skupinou Bran). Náš repertoár je velice pružný. Můžeme zahrát několik desítek písniček z období Neřež, ale také repertoár Nerez.

Zmínil jste smutné 10. výročí úmrtí vynikající a nezapomenutelné zpěvačky a textařky Zuzany Navarové. Můžete nám říci, jak se s jejím odchodem změnil váš profesionální hudební život? Já vlastně neustále koncertuju, píšu písničky, muziku k filmu (naposled Román pro muže a seriál Vinaři). Nic se nezměnilo, jenom nám všem chybí Zuzanin krásný hlas, chytré texty, úsměv a skvělý smysl pro ironii. Zpěváci, kteří si své písně píší sami, vlastně nikdy neodejdou, když je jejich dílo dobré. Právě proto se v našem

foto: archiv Zdeňka Vřešťála

Zdeněk Vřešťál odpověděl na několik otázek

repertoáru vždycky objeví i několik písniček od Zuzany nebo Nerez. Zuzana je tak stále s námi.

Jaký hudební počin, či deska, na které jste se podílel, je pro vás osobně nejdůležitější a kterou považujete za nejzdařilejší? Byla to především první deska Nerez „Masopust“. Potom i druhé album Neřež „Nebezpečný síly“. Jako producent se mohu pochlubit několika platinovými alby, asi nejvíc se povedlo CD Jarka Nohavici Divné století.

Měl jste nebo máte nějaký hudební vzor? Mění se léty? Já měl vždycky rád Beatles, Stinga, Gabriela, Simona… Taková ta stará škola, pěkné písničky, ve kterých je nápad, ale zároveň to jsou hity. Nesrozumitelnou náročnou hudbu pro hudbu opravdu nemusím.

Znáte Radotín? Máte na něj nějakou osobní vzpomínku? Radotín znám velmi dobře, jezdil jsem sem natáčet do studia k Honzovi Volnému. Pravidelně také navštěvuji MUDr. Michala Maška, což je podle mého názoru zubař, který mi opravdu rozumí… Nic nebolí a ještě si pokecáme třeba o numismatice!

Chtěl byste si v souvislosti s vaší hudební kariérou splnit nějaký zdánlivě nesplnitelný sen? Já už jsem si toho užil docela dost. Mohl jsem stát po boku Zuzany Navarové, byl jsem manažerem a producentem Jaromíra Nohavici v jeho nejlepších letech a už třináct let s Neřež doprovázíme Marii Rottrovou… Hlavně chci být zdravý a mít nápady. Jako otec jsem opravdu plodný autor, mám celkem čtyři děti. Tak snad ještě něco napíšu…

Děkuji za rozhovor a moc se těším se na radotínský koncert

Věra Peroutková

Tip na divadelní zážitek

Z radotínské Koruny zvou všechny náročné divačky a diváky na monodrama známého spisovatele Douga Wrighta, který za ně v roce 2004 obdržel Pulitzerovu cenu.

Hra je koláží ze života nejznámějšího berlínského transvestity Charlotte von Mahlsdorf (1928 – 2002) narozeného jako Lothar Berfelde. Autor ji zpracoval podle svých rozhovorů s hlavní postavou, zpráv v tisku, televizních show a dalších materiálů a vypráví fascinující životní příběh muže, který v ženských šatech dokázal přežít represe nacistického i komunistického režimu. Jako sběratel(ka) užitného umění z období tzv. Gründerzeit (1890-1900) založil(a) Charlotte von Mahlsdorf známé Gründerzeit Museum a v roce 1992 byl(a) oceněn(a) Spolkovým křížem za zásluhy. Jediný herec v představení ztvárňuje vedle hlavní postavy i další figury a figurky, které Charlotte potkaly v průběhu její životní pouti, a to včetně samotného Douga Wrighta, autora hry.

Představení Divadla SoLiTEAter bylo oceněno jako nejlepší amatérská činoherní inscenace 2009 na celostátní přehlídce Divadelní Děčín 2009 a nominováno do hlavního programu 79. ročníku festivalu Jiráskův Hronov. Hronovské (velmi náročné) publikum pak tleskalo ve stoje.

Libor Ulovec, který v inscenaci ztvárňuje přes 30 postav, je civilním povoláním advokát, jako amatérský herec působí též v divadelním souboru Pibimpap-Rizoto. Představení Svou vlastní ženou bylo jeho prvním pokusem vykročit ze škatulky výlučně komediálního žánrového herectví k dramatickým rolím a pokus se opravdu povedl.

Dana Radová

foto: archiv Libora Ulovce

Libor Ulovec je Svou vlastní ženou

Divadlo SoLiTEAter a Libor Ulovec – Dough Wright: Svou vlastní ženou ve čtvrtek 13. listopadu od 19.00 hodin
Vstupné 150 Kč, *rezervacekskoruna@centrum.cz*